

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoP/104/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123209442
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8123209442.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a členov senátu JUDr. Ingrid Radomskej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú M. Y., nar. X.X.XXXX a maloletú N. Y., nar. XX.X.XXXX, obidve bytom u matky, zastúpených v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny E., deti rodičov S. I. Y., V. Č., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom P., A. XXX, Y. Č. G. K.J. XX, XXX XX E., právne zastúpenej JUDr. Slavomírou Huszthyovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Za amfiteátrom 10, 040 01 Košice a otca O. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX, XXX XX P., právne zastúpeného TROŠČÁK advokátska kancelária s.r.o., IČO: 57 401 349 so sídlom Bayerova 15918/10B, 080 01 Prešov, o úpravu práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní otca a matky proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 27P/248/2023 - 510 zo dňa 8.7.2025, takto

rozhodol:

- I. Zrušuje rozsudok vo výrokoch I., IV. a V. a v týchto častiach konanie zastavuje.
- II. Potvrďuje rozsudok vo výroku VI.
- III. Mení rozsudok vo výroku II. tak, že otec je povinný prispievať na výživu mal. M. sumou 600 eur mesačne a na výživu mal. N. sumou 500 eur mesačne, ktoré výživné bude poukazovať k rukám matky vždy do 15.dňa v mesiaci vopred počnúc dňom 1.4.2024 opakovane do budúca.
- IV. Dlžné výživné za obdobie od 1.4.2024 do 23.8.2025 pre mal. M. vo výške 8.460 eur a pre mal. N. vo výške 6.791 eur je otec povinný splatiť v lehote 60 dní odo dňa doručenia tohto rozsudku.
- V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Otec podaným návrhom na súd prvej inštancie 9.10.2023 žiadal zveriť maloleté deti do svojej osobnej starostlivosti a zo strany matky určiť výživné pre maloletú M. vo výške 100 eur mesačne a maloletú N. vo výške 80 eur mesačne. Styk matky s maloletými žiadal neupraviť súdnym rozhodnutím a zároveň navrhol určiť maloletej M. a maloletej N. bydlisko v obci P.

Matka podala 2.4.2024 na súd prvej inštancie návrh na zvýšenie výživného pre maloleté deti, a to pre maloletú M. výživné zo sumy 100 mesačne na sumu 800 eur mesačne a pre maloletú N. zo sumy 100 eur mesačne na sumu 500 eur mesačne počnúc dňom 1.4.2024. Zároveň žiadala zaplatiť zročné výživné pre obe maloleté deti v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku a určiť výživné na tvorbu úspor pre maloletú M. v sume 100 eur na osobitný účet a pre maloletú N. vo výške 100 eur mesačne na jej osobitný účet počnúc dňom 1.4.2024.

Kolízný opatrovník navrhol zveriť maloleté deti do osobnej starostlivosti matky s poukazom na závery znaleckého posudku vypracovaného v konaní o rozvod manželstva, s ktorého závermi sa stotožnil v plnej miere.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom pod sp. zn. 27P/248/2023 - 510 8.7.2025 rozhodol tak, že:

I. z v e r u j e mal. M. Y., nar. X.X.XXXX a mal. N. Y., nar. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti matky. Obaja rodičia sú o p r á v n e n í a p o v i n n í mal. deti zastupovať a spravovať ich majetok.

II. otec je p o v i n n ý prispievať na výživu mal. M. sumou 350 Eur mesačne a mal. N. sumou 300 Eur mesačne, ktoré bude poukazovať k rukám matky, vždy do 15-tého dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 1.4.2024 opakovane do budúcnosti,

III. dlžné výživné za obdobie od 1.4.2024 do 30.6.2025 pre mal. M. vo výške 3 750 Eur a mal. N. vo výške 3 000 Eur je otec p o v i n n ý splatiť v lehote 60 dní od vykonateľnosti tohto rozsudku,

IV. u p r a v u j e styk otca s mal. M. a mal. N. tak, že:

otec je o p r á v n e n ý stretávať sa s mal. deťmi:

každý párný týždeň v roku od soboty od 9.00 hod. do nedele do 19.00 hod. a
každý nepárný týždeň v roku v piatok od 15.00 hod. do 19.00 hod.,

počas prázdnin a sviatkov:

počas Vianočných sviatkov a zimných prázdnin:

každý párný rok od 25.12. od 9.00 hod. do 29.12. do 18.00 hod. a
každý nepárný rok od 29.12. od 9.00 hod. do 2.1. nasledujúceho roka do 18.00 hod.,

počas letných prázdnin:

každý rok od 8.7. od 9.00 hod. do 14.7. do 19.00 hod. a od 8.8. od 9.00 hod. do 14.8. do 19.00 hod.,

počas Veľkonočných sviatkov:

každý párný rok od Zeleného štvrtka od 9.00 hod. do Veľkonočného pondelka do 18.00 hod.,

počas jarých prázdnin:

každý nepárný rok od pondelka, t.j. od prvého dňa prázdnin od 9.00 hod. do piatka, t.j. do posledného dňa prázdnin do 18.00 hod.

s tým, že otec je p o v i n n ý mal. deti prevziať v mieste bydliska matky v určený deň a čas a v mieste bydliska matky v určený deň a čas ich matke riadne odovzdať,

matka je p o v i n n á mal. deti na styk s otcom riadne pripraviť,

V. otec je o p r á v n e n ý stretávať sa s mal. deťmi telefonicky alebo prostredníctvom videohovoru každý párný týždeň v stredu v čase od 18.00 hod. do 18.15 hod. a každý nepárný týždeň v utorok a vo štvrtok v čase od 18.00 hod. do 18.15 hod.,

matka je p o v i n n á zabezpečiť prístup mal. detí k telefónu alebo k zariadeniu výpočtovej techniky a v lehote 24 hodín je p o v i n n á oznámiť otcovi zmenu telefónneho čísla alebo údajov pre komunikáciu prostredníctvom zariadenia výpočtovej techniky prostredníctvom SMS správy, alebo mailom, alebo osobne,

VI. návrh otca na určenie bydliska v obci P. z a m i e t a ,

VII. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

3. Okresný súd Prešov svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v predmetnom konaní vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že rodičia maloletých detí M. a N. boli rozvedení rozsudkom Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 27P/247/2023 dňa 8.7.2025. Uvedené rozhodnutie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Manželia nežijú v spoločnej domácnosti od 5.10.2023, kedy sa matka odsťahovala s maloletými deťmi do E. k svojim rodičom. Svoj odchod odôvodnila dôvodom vážnej krízy v manželstve, kedy jej manžel nepomáhal pri starostlivosti o maloleté deti, bola na všetko sama, kvôli čomu boli vážne konflikty a nehody. Zároveň matka podala trestné oznámenie pre podozrenie zo zločinu sexuálneho zneužívania maloletej M., čo sa malo stať po príchode zo stretnutia s otcom, pričom doposiaľ trestné konanie nie je právoplatne skončené napriek tomu, že trestné stíhanie bolo zastavené.

Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že matka podala protinávrh na zverenie maloletých do svojej osobnej starostlivosti a zároveň žiadala zvýšiť výživné zo strany otca a upraviť styk s maloletými deťmi tak, aby deti u otca nespávajú. Zároveň žiadala okrem zvýšenia výživného aj výživné na tvorbu úspor. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na to, že sa stotožnil so závermi znaleckého posudku, kde vzťah maloletej M. k matke bol popísaný ako citovo bazálny, preferenčný, silno pozitívny, rovnako tak maloletá N. je emočne a vývinovo bazálne naviazaná na matku, pričom v čase znaleckého dokazovania bola ešte matkou dojčená, je pre ňu nevyhnutnou osobou, pri ktorej sa cíti bezpečne. Napriek nevyrovnanej osobnostnej štruktúre matky, kde sú zastúpené narcistické črty, emočná impulzivita a neistota, znalkyňa zistila, že rodičovské kompetencie na strane matky sú oveľa vyššie, ako na strane otca. Napak vzťah detí k otcovi je ambivalentný s menej vyváženými emočnými kvalitami. Aj keď maloletá M. túži po svojom otcovi, je na neho zvedavá, teší sa aktivitám s ním, na druhej strane ho spontánne nenakreslí do obrázka rodiny, nevie o ňom povedať žiadne osobitosti typické pre rodiča a nespája si ho so žiadnou výraznejšou emóciou. Rovnako maloletá N. neprejavovala žiadne výraznejšie prejavy smerom k otcovi, evidovala ho, pozornosť venovala skôr prostrediu, hračkám, než samotnému otcovi. Je to možné z dôvodu, že otec má s maloletou N. menej skúseností ako s M., ktorá sa už v jeho domácnosti zdržiavala dlhšie. Znalkyňa však ani u otca nezistila nezrelejšie črty rodičovstva, nebola u neho zistená hrubá psychopatológia, kontakt s realitou má zachovaný, sklon k agresívnemu správaniu nie je zvýraznený a vyslovene rizikové osobnostné črty, ktoré by sa negatívne premietali do patologickej realizácie neboli zistené. Zároveň súd prvej inštancie poukázal na to, že v čase znaleckého dokazovania prebiehalo trestné konanie a znalkyni boli matkou doručené laboratórne výsledky rozboru M. moču potom, čo sa vrátila od otca, kde bola zistená pozitívita na tricyklické antidepresíva, pričom znalkyňa uviedla, že ide o natoľko závažné skutočnosti, že s ich relevantnosťou sa musí vysporiadať trestné konanie. Napriek uvedeným laboratórnym výsledkom trestné konanie bolo zastavené. V súčasnej dobe bola proti tomuto rozhodnutiu prokurátora podaná sťažnosť matkou, preto rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť.

Aj napriek uvedenému matka umožňuje stretnutia otca s maloletou a súd mal k dispozícii kópiu zápisnice o vylúčení maloletej M. v trestnom konaní. Z uvedeného znaleckého posudku a vylúčení, ktorý bol vypracovaný znalkyňou K. Z. P., znalkyňou v odbore psychológia v rámci trestného konania, nebola zistená prítomnosť podstatného negatívneho prežívania, ani iné ohrozenie ďalšieho vývinu maloletej M. z mravného, či sexuálneho prostredia.

Na základe vykonaných znaleckých dokazovaní, ako aj výpovedí oboch rodičov na základe prebiehajúceho styku otca s maloletými deťmi dospel súd k záveru, že základnou a vzťahovou osobou pre obe maloleté deti je v súčasnej dobe matka, ktorá s obidvoma deťmi bola na rodičovskej dovolenke, dlhodobo zabezpečuje celodennú opateru a starostlivosť. Deti sú k nej citovo naviazané a zvykli si zároveň na domáce prostredie v E.. Preto súd prvej inštancie maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky. K uvedenému záveru sa priklonil aj kolízny opatrovník, ktorý prešetroval pomery v domácnosti matky podrobne v správe zo dňa 10.6.2024 vyslovil vyjadrenie a stanovisko, že súd na základe vykonaného pohovoru a výkon terénnej sociálnej práce v domácnosti matky by mal rozhodnúť v záujme maloletých detí.

Čo sa týka spravovania a zastupovania detí a ich majetku súd s ohľadom na výšku výživného rozhodoval v súlade s odôvodnenými potrebami maloletých, ako aj s možnosťami, schopnosťami na strane obidvoch rodičov. Nakoľko sa matka v súčasnej dobe nachádza na materskej dovolenke s maloletou N., jej jediným zdrojom príjmu je rodičovský príspevok, výživné platené otcom na základe neodkladného opatrenia vo výške 100 eur na každé dieťa sa javí aj súdu prvej inštancie ako nízke, preto pristúpil k úprave výživného na strane obidvoch maloletých detí a to tak, že určil výživné na maloletú M. vo výške 350 eur a maloletú N. vo výške 300 eur od 1.4.2024 opakovane do budúcnosti.

Pri určení výživného vychádzal aj z tej skutočnosti, že otec je dlhodobo zamestnaný ako živnostník a podniká v elektroinštaláčnych prácach servisných plynových kotlov, pričom v podnikaní sa mu darí, čo vyplýva najmä z predložených peňažných denníkov a faktúr, ako aj z výpisov z jeho účtu.

Súd prvej inštancie zohľadnil všetky skutočnosti, poukaz na výrazný úbytok finančných prostriedkov otca je možné vidieť z výpisov z jeho účtu za rok 2024/2025, ako aj z podnikateľského účtu za rok 2025 aj tú skutočnosť, že si otec na osobný účet zasiela finančné prostriedky. Pritom súd vzal do úvahy súčet všetkých kreditných obrátov za jún 2025 a zároveň uveril tvrdeniam matky, že niektoré práce otec vykonáva pre súkromné osoby, ktorým nevydáva potvrdenia za vykonané práce a prevzatie finančných prostriedkov. Je potrebné ako uvádza súd prvej inštancie uvedomiť si, že pokiaľ otec žiadal zveriť deti do svojej osobnej starostlivosti, všetky výdavky, ktoré matka vyčíslila sú reálne, aktuálne ich vynakladá a tieto výdavky by rovnako musel platiť otec, pričom výživné zo strany matky by bolo oveľa vyššie, nakoľko je na rodičovskej do dovolenke.

Ďalej súd prvej inštancie poukázal na to, že v rozvodovom konaní otec uviedol, že pracuje 5 - 6 hodín denne, niekedy sú to 4 hodiny denne, pričom nemá žiadne reklamy, pracuje pre firmy, ktoré sa navzájom poznajú a informujú sa navzájom o jeho práci, preto ho následne oslovujú, aby tieto práce pre nich vykonal. Na základe zistení počas celého konania je súd toho názoru, že výrazný nepomer je v príjmoch na strane oboch rodičov, pričom matka v súčasnej dobe zabezpečuje deťom všetko potrebné a na zabezpečenie nárokov detí si vlastne požičiava od rodinných príslušníkov finančné prostriedky. Vzal do úvahy potencionálny príjem na strane otca ktorý mohol dosahovať v rokoch 2023/2024 a určil výživné pre maloletú M. vo výške 350 eur, maloletú N. vo výške 300 mesačne. Pokiaľ matka žiadala výživné vo výške 800 eur na maloletú M. a 500 eur na N., súd uvedené výživné považoval za neprimerane vysoké, preto zvažoval a určil výživné v oveľa nižšej výške. Predmetné výživné na maloletú M. určil súd prvej inštancie aj z toho dôvodu, že ide o ťažko zdravotne postihnuté dieťa, má zvýšené výdavky na lekársku starostlivosť, je staršia a nastupuje tohto roku na základnú školu. Súd určil výživné na obe maloleté deti dňom 01.04.2024, kedy bol pôvodne podaný návrh matky na zvýšenie výživného a zároveň určil aj splatnosť dlhu na výživnom na obidve maloleté deti za obdobie od 1.4.2024 do 30. 6.2025, a to výrokom III.

Čo sa týka úpravy styku, súd prvej inštancie upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že je oprávnený sa s nimi stretávať každý párny týždeň v roku od soboty 9.00 hod. do nedele do 19.00 hod. a každý nepárny týždeň v roku v piatok od 15.00 hod. do 19.00 hod. Ide o úpravu styku, ktorá aktuálne prebieha na základe neodkladného opatrenia, pričom k prespávaniu u otca doposiaľ dochádzalo iba u maloletej M.. Súd je však toho názoru, že matka sa viackrát vyjadrila, že otec nejaví záujem o maloletú N. a maloletá N. sa s otcom chce stretávať podobne ako maloletá M., pričom z vyjadrení matky vyplývalo, že tomu nebude brániť. Pri tej príležitosti poukazuje súd prvej inštancie na to, že doposiaľ nemal preukázané žiadne zneužívanie maloletých detí. Otec sa s deťmi stretáva, maloletá N. prejavila záujem byť so svojím otcom, aj keď bolo znaleckými posudkami uvedené, že maloleté deti majú primárnu väzbu najmä k svojej matke. Pokiaľ súd určil, že maloletá N. má začať prespávať u otca od soboty do nedele, bude tam so svojou sestrou, čo nebude pre ňu stresujúce a je úlohou otca, aby zabezpečil, že maloleté deti tento víkendový čas prežijú s otcom v pokoji a v pohode. Čo sa týka ďalšej úpravy, zdôraznil súd prvej inštancie, že je potrebné na základe aj v súlade s tým, že nastúpi maloletá M. do školského zariadenia a maloletá N. do predškolského zariadenia zmeniť aj celkový režim počas týždňa. Zároveň upravil stretávanie otca s deťmi počas prázdnin a sviatkov.

Súd určil, že je otec povinný prevziať maloleté deti v mieste bydliska matky v určený deň a čas a v mieste bydliska matky v určený deň a čas ich matke riadne odovzdať. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že zaviazal otca povinnosťou preberať deti v mieste bydliska a tam odovzdávať, nakoľko otec vlastní motorové vozidlo a matka nie a aj z toho dôvodu, že matka má v súčasnej dobe oveľa nižší príjem. Zároveň súd zaviazal matku, že je povinná maloleté deti na styk s otcom riadne pripraviť, najmä po psychickej stránke, aby sa na otca tešili a plnohodnotne s ním strávili prežitý čas. Súd prvej inštancie rozsudkom zamietol návrh otca na určenie bydliska v obci P., a to z dôvodu, že súd nie je oprávnený určovať bydlisko maloletých detí, nahrádzal by tým súhlas rodiča pri podstatnej nezhode rodičov. Súd prvej inštancie rozhodol aj o trovách konania v zmysle ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku.

III. Odvolanie otca a matky, vyjadrenie účastníkov konania

4. Voči napadnutému rozsudku podal odvolanie otec prostredníctvom právneho zástupcu voči všetkým výrokom I. až VII., a to z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. a), b), c), d), e), f),

g), h) CSP a ustanovenia § 62 ods. 1 CMP. Otec v odvolaní poukázal na to, že napadnutý rozsudok je nedostatočne odôvodnený s prihliadnutím na lakonickú úsečnú právnu argumentáciu a taktiež nepresvedčivý s ohľadom na absenciu či i len jedného odkazu na konštantnú rozhodovaciu prax vyšších súdov v skutkovo obdobných veciach. Právny zástupca otca poukázal na to, že podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP nie je rozsudok dostatočne odôvodnený, je neodôvodnený, nepreskúmateľný, zjavne svojvoľný, arbitrárny s poukazom na nerešpektovanie rozhodovacej praxe Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR. Opätovne tak ako v iných konaniach, kedy právny zástupca používa argumentáciu poukazu na nálezy Ústavného súdu SR, aj v tomto odvolaní poukazuje na nález Ústavného súdu SR I. ÚS 243/07 z 19.6.2008, III. ÚS 107/07 z 3.10.2012 a II. ÚS 410/06 2.8.2007, pričom bližšie k uvedeným záverom týchto náleзов neuvádza svoje dôvody aplikácie týchto náleзов.

Čo sa týka výroku I. o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, ide o schematický, uprednostňujúci výrok pre matku pred otcom a povrchno odôvodnený väzbou medzi matkou a maloletými deťmi na základe znaleckého posudku S.. X.. Otec už v návrhu poukázal na to, že u matky je znížená rodičovská spôsobilosť, pretože matka nie príliš dobre zvláda rodičovstvo. Tieto problémy na strane matky vyústili koncom mája 2023, kedy oznámila otcovi po príchode z práce, že odchádza a maloleté deti necháva otcovi. Matka sa však po niekoľkých hodinách vrátila späť domov a uviedla, že nebude nikomu slúžiť a otcovi vyčítala, že sa nevie postarať o maloleté deti. Ďalšie problémy doľahli na matku v auguste 2023, kedy 10.8.2023 uviedla, že sa ide pobaliť a že odchádza. Dňa 11.8.2023 matka mala vysoký krvný tlak, bola jej poskytnutá pomoc na pohotovosti. Otec prostredníctvom právneho zástupcu poukázal k výroku I. na zdravotné problémy matky, kedy viackrát povedala, že odchádza z domácnosti. Na stretnutiach vo veci 27P/247/2023 dňa 27.10.2023, ako aj 7.2.2024 došlo k určitým dohodám, ktoré boli spísané. Na základe uvedených dohôd mal otec snahu realizovať styk s maloletými deťmi, čo však matka neakceptovala.

Po odchode matky do E. sa niekoľkokrát pokúšal dozvoniť, avšak nikto v bydlisku rodičov matky maloletých detí neotváral. Uznesením Okresného súdu Prešov vo veci sp. zn. 27P/40/2024 dňa 11.03.2024 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktoré upravovalo styk otca s maloletými deťmi. Poukázal pritom na odôvodnenie uznesenia, konkrétne body 23, 24, pričom matka neodkladné opatrenie nerešpektovala, otcovi znemožňovala osobný kontakt s deťmi. Poukázal na nerealizované, znemožnené styky s maloletými deťmi. U matky bolo zrejmé, že je nesprávne osobnostne nastavená a vnútorne presvedčená o tom, že osobný kontakt otca s maloletými deťmi nie je potrebný ani v prospech maloletých detí. Matka mu znemožnila styky aj v roku 2025, a to 11.4.2025. Otec stále v odvolaní poukazuje na nedostatočnú rodičovskú spôsobilosť matky a neakceptovanie neodkladného opatrenia z 11.3.2024. Navrhol, aby súd vykonal dokazovanie pripojením a oboznámením vyšetrovacieho spisu OR PZ v Prešove P. Q. - XXX/X - I. - K. - XXXX, ktorý sa týka podozrenia zo sexuálneho zneužívania maloletej M. a poukázal na znalecký posudok č. XX/XXXX znalkyne K.. P.. Je nepochybné podľa otca, že vyšetrovaním neboli zistené žiadne okolnosti nasvedčujúce tomu, aby maloletá M. bola sexuálne zneužívaná otcom. Poukázal v odvolaní aj na znalecký posudok č. XX/XXXX z 2.10.2024 S.. X. a dáva do pozornosti, že aj Krajský súd v Prešove spochybnil správnosť tohto znaleckého posudku a zároveň vyhodnotil konanie matky tak, že táto nedostatočne pripravuje maloleté deti na styk s otcom. Znalkyňa X. nie je schopná správne posúdiť a vyhodnotiť to, ako matka pripravuje, resp. nepripravuje maloleté deti na styk s otcom. Zároveň poukázal na bod 28 uznesenia Krajského súdu v Prešove 19CoP/105/2024 zo 17.12.2024.

V odvolaní okrem toho, že sa venuje otcovi znaleckému posudku č. XX/XXXX a jednotlivým ustanoveniam Zákona o znalcoch č. XXX/XXXX Z. z. argumentuje tým, že predmetný znalecký posudok má štandardné chyby znaleckého posudku a že znalec K.. L. G. bol uznaný vinným pod bodom 1 za vypracovanie neodôvodneného a nepreskúmateľného znaleckého posudku, čo nemá súvislosť s danou vecou. Ohľadom predmetného znaleckého posudku venuje v odvolaní o rozsahu niekoľkých strán odôvodnenia svojho odvolania, poukazuje na celú osnovu znaleckého posudku pre odbor psychológia, odvetvie poradenská psychológia. Cituje príslušné ustanovenia zákona č. 382/2004 o znalcoch na niekoľkých stranách odvolania, pričom uvedené nemá nič spoločné s konaním vo veci starostlivosti o maloleté deti M. a N. Y.. Na ďalších stranách odvolania sa otec venuje doplneniu znaleckého dokazovania, ktoré je doslovne prevzaté z podania matky zo dňa 25.11.2024, ide o nezmyselný a neprípustný návrh na doplnenie znaleckého dokazovania. Podľa neho znalec sa nemôže vyjadrovať a hodnotiť nahrávky predložené rodičom, nemá na to oprávnenie. Poukazuje na Vyhlášku Ministerstva spravodlivosti SR č. 228/2018 Z. z., konkrétne v znaleckom odbore klinická psychológia detí a dospelých. Cituje príslušné ustanovenia zákona č. 382/2004, pričom znalec má hodnotiť uskutočnené vyššetrenia a interakcie medzi členmi rodiny a nie posudzovať nahrávky.

K výrokom II. a III. dôvodil otec, že uvedené výroky o výživnom a dlžnom výživnom sú nedostatočne odôvodnené, zjavne arbitrárne, absolútne nezrozumiteľné a nelogické. Súd prvej inštancie mal sa

riadiť a zaoberať všetkými zákonnými kritériami pre určenie vyživovacej povinnosti. Poukázal pritom na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 24CoP/26/2020 z 19.11.2020, z ktorého vyplývajú skutočnosti, ktoré sa netýkajú predmetnej veci. Podľa odvolateľa súd prvej inštancie pochybil, keď riadne nezisťoval odôvodnené potreby maloletých detí, tieto potreby ani neboli žiadnym spôsobom preukázané, doložené dokladmi, a preto ani neustálil výšku odôvodnených potrieb maloletých detí, ktoré maloleté deti údajne majú. Súd prvej inštancie klame, ak tvrdí, že nevedel určiť príjem otca. Súd prvej inštancie zjavne nepochopil obsah a význam peňažného denníka, obzvlášť peňažného denníka za rok 2023 a následne 2024, ako aj faktúry a predložené daňové priznania. Z predložených a skutočne existujúcich ponúk nie fiktívnych, na ktoré prihladal súd prvej inštancie je zrejmé, že príjem servisného technika sa pohybuje okolo 900 eur v čistom, čo preukazuje, že príjem otca v sume 950 eur mesačne v čistom je úplne reálny a dosiahnuteľný v pomeroch východného Slovenska. V spoločnosti S. Y. s.r.o. reálne nič nerobí, preto z nej logicky ani nemá žiadny príjem. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 20CoP/133/2016 z 2.11.2016, pričom uvádza určité state, bez súvisu s predmetným konaním, na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne v rozsudku 4CoP/120/2012 zo dňa 20.12.2012, ako aj na uznesenie Krajského súdu v Košiciach 8CoP/129/2022 z 9.1.2023, z ktorého takisto konštatuje určité state bez súvisu s predmetnou prejednávajúcou vecou. Otec namieta, že súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevysvetlil svoje tvrdenie o tom, že otcovi neznižil vyživovaciu povinnosť ohľadom na to, že musí za maloletými deťmi dochádzať do E., kde matka neoprávnene premiestnila maloleté deti.

K výroku IV. otec namieta, že súd prvej inštancie upravil jeho styk príliš úzko, dovoľuje si opätovne zvýrazniť, že matka premiestnila deti z okresu K. do okresu E. bez jeho súhlasu a porušila ustanovenie § 35 Zákona o rodine. Maloletá M. má šesť rokov, maloletá N. tri roky, pričom opätovne otec v odvolaní poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 23CoP/65/2024 z 27.6.2024 ohľadom podmienok pre rozšírenie styku a cituje príslušné odseky z uvedeného rozhodnutia bez akéhokoľvek spojenia na predmetnú vec. Otec navrhol, aby bol oprávnený stykať sa s maloletou M. a N. každý páry týždeň v roku od piatka do nedele a počas letných prázdnin navrhol týždenné, resp. dvojtýždňové turnusy, ako aj styk počas vianočných sviatkov, veľkonočných sviatkov a jarných sviatkov.

Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove 24CoP/15/2024 z 20.2.2024 body 20, 21, 22, 23 bez toho, aby uviedol, aký má vplyv predmetná citácia na samotnú prejednávajúcu vec, ako aj uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19CoP/105/2024 zo 17.12.2024, kedy cituje body 27 a 29, pričom poukazuje na neoprávnene premiestnené maloleté deti matkou z P. do E.. Otec namieta, že súd prvej inštancie nerešpektoval závery vyplývajúce z uznesenia Krajského súdu v Prešove 19CoP/105/2024 do 17.12.2024 tak, ako sú uvedené v tomto uznesení.

Čo sa týka výroku V., poukazuje na uznesenie Okresného súdu Prešov 27P/40/2024 zo dňa 11.3.2024, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie a v rámci odvolacieho konania bolo vydané uznesenie 24CoP/36/2024 zo dňa 14.5.2024 a vymedzený telefonický kontakt v minimálnom rozsahu, obzvlášť, ak maloleté deti sú staršie o viac ako jeden rok oproti času, kedy došlo k vydaniu uznesenia KS v K..

K výroku VI. otec argumentuje tým, že nemôže súd prvej inštancie rozhodnúť o určení bydliska maloletého dieťaťa, čo v odôvodnení rozhodnutia nerozvádza. V okolnostiach preskúmvanej veci vníma odvolací súd porušenie ustanovenia § 35 Zákona o rodine, keďže v podstatnej veci týkajúcej sa maloletého dieťaťa in concreto o zmene bydliska dieťaťa rozhodla matka bez predchádzajúcej dohody s otcom, resp. bez rozhodnutia súdu v tejto veci. (citácia z uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 24CoP/9/2023 z 28.2.2023). Posúdenie zmeny bydliska dieťaťa s ohľadom na jeho najlepší záujem a skutočné možnosti matky vyžaduje širšie dokazovanie, ktoré si súd vyhradil na konanie vo veci samej. Otec poukazuje na podaný návrh, kde argumentuje k neoprávnenému premiestneniu maloletých detí a zdôrazňuje, že matka vopred neinformovala otca o tom, že sa chce odsťahovať na iné miesto. Deti majú stále bydlisko určené dohodou rodičov na adrese P., A. XXX, kde je bydlisko otca. Navyše otec prostredníctvom správy vyzval matku, aby navrátila deti späť do ich domova a do miesta ich obvyklého pobytu.

V závere odvolania cituje z uznesenia Krajského súdu Prešov sp. zn. 19CoP/105/2024 zo 17.12.2024 body 27 a 29. V dôsledku neoprávneného premiestnenia maloletých detí má byť určenie bydliska maloletých detí na pôvodný zákonný stav. Vzhľadom na uvedené otec navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, eventuálne zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, ako to navrhol v konaní pred súdom prvej inštancie a ako to navrhuje v tomto odvolaní.

5. Tak ako to právny zástupca otca robí aj v iných veciach vedených na Krajskom súde v Prešove ako odvolacom súde, doplnil elektronickým podaním doručeným Krajskému súde v Prešove 5.1.2026

odvolanie v rozpore s príslušnými ustanoveniami Civilného sporového poriadku, ako aj Civilného mimosporového poriadku, na ktoré odvolací súd nereaguje.

6. K podanému odvolaniu zo strany otca sa vyjadril Úrad práce sociálnych vecí a rodiny, pracovisko E. podaním zo dňa 10.12.2025 tým, že čo sa týka matkou požadovanej zmeny časov preberania a odovzdávania maloletých detí v pracovných dňoch, s prihliadnutím na doposiaľ nepreukázanú skutočnosť, že sa matka maloletých detí od 1.12.2025 zamestnala a jej pracovná doba sa bude končiť o 15.30 hod., orgán sociálnej ochrany detí a sociálnej kurately v E. podporuje zmenu aktuálneho nastavenia styku maloletých detí s otcom tak, aby bol otec oprávnený preberať si maloletú N. v dňoch školského vyučovania o 12.00 hodine z predškolského zariadenia a maloletú M. v dňom školského vyučovania o 12.40 hod. zo školy. A v prípade oboch maloletých detí mimo dní školského vyučovania, aby bol otec oprávnený preberať si maloletú N. a M. o 15.00 hod. v mieste bydliska matky, keďže existuje predpoklad hraničiaci s istotou, že maloleté deti nebudú v tom čase doma samé a bez dozoru a ak ich už nebude môcť odovzdať matka, ktorá sama navrhuje čas 15.00 hod., môže to urobiť blízka osoba ňou poverená. Za vhodný čas navrátenia maloletých detí matke v oboch prípadoch orgán Sociálnej ochrany detí a sociálnej kurately v E. považuje čas 18.00 hodine. Čo sa týka matkou navrhovanej možnosti zmeny dní preberania a odovzdávania maloletých detí v pracovných dňoch, kolízny opatrovník považuje za vhodné zmeniť nepárne piatky na nepárne štvrtky, pretože týmto posunom bude skutočne možné vytvoriť maloletým deťom a matke, ktorá sa o ne počas celého mesiaca riadne stará, možnosť plynulého strávenia víkendov v párných týždňoch. Zároveň argumentuje kolízny opatrovník poukazom na to, že v súčasnej dobe nemá žiadnu vedomosť o stave začatého trestného konania a o nových skutočnostiach alebo procesných pochybeniach, ktoré zakladajú dôvod na takéto obmedzenia styku detí s otcom.

7. Voči rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie matka prostredníctvom právnej zástupkyne zo dňa 14.8.2025 voči výrokom rozsudku II., III. a IV. a uviedla, že podané odvolanie nesmeruje proti výroku I. o zverení maloletých detí ani proti výroku V. a VI. Odvolacie námietky smerujú proti výroku II. o určení výživného pre maloleté deti, pričom určené výživné podľa matky nezodpovedá osobným, majetkovým a zárobkovým pomerom otca, k jeho možnostiam a schopnostiam ani odôvodneným potrebám maloletých detí, ktoré tak nemajú možnosť dosahovať rovnakú životnú úroveň ako má otec. Matka poukázala na to, že otec je vyučený elektromechanik a má odbornú spôsobilosť na výkon práce, ktorú vykonáva a ktorú nemôže vykonávať osoba bez odbornej spôsobilosti. Je živnostníkom, pracuje ako sám uviedol 5 - 6 hodín, niekedy 4 hodiny. Otec ako konateľ S. s.r.o. si neuplatňuje nárok na odmenu za výkon činnosti konateľa a opäť sa bezdôvodne vzdáva príjmu. Poukázala na to, že na rozdiel od toho čo je uvedené zo strany jeho otca, pracovali aj naďalej a pracujú spolu s otcom.

8. Matka poukazuje na to, že otec sa už dávno pripravoval na rozvod, ešte v roku 2023 a zámerne si znižoval svoje príjmy na podnikateľskom účte. Súd prvej inštancie len skonštatoval, že otec mal pokles príjmu, pričom nevysvetlil, ale dôsledne sa nezaoberal ani tým, či ide o zdanlivé alebo umelé zníženie príjmu kvôli súdnym konaniam. Otec maloletých detí a jeho otec profitovali a profitujú najmä z platieb od fyzických osôb prijímaných v hotovosti. Matka ďalej poukázala na to, že platná legislatíva ukladá odberateľom plynu a užívateľom tepelných čerpadiel povinnosť zabezpečiť pravidelné kontroly, ktoré vykonáva otec maloletých detí, pričom on argumentoval tým, že sa dostáva do postavenia neplateného pomocníka. Rovnako nesúhlasí s otcom, že uvádzaný dlh v spoločnosti H. vo P. v sume 1000 eur, ako aj na akceptáciu položky záloha V. v sume 4000 eur a na iné položky, na ktoré poukázal otec pri svojich vyjadreniach. Otec predložil 19 faktúr za obdobie piatich mesiacov, čo nezodpovedá skutočnosti podľa matky. Z uvedených predložených faktúr za obdobie január až máj 2025 boli zistené úplne iné skutočnosti ako preferoval otec. Otec za obdobie 5 mesiacov 2025 odpracoval namiesto 102 hodín pracovných len 19 pracovných dní, pričom pracuje každý pracovný deň. Zarobená suma za jeden deň podľa matky je 613,44 eur, čo predstavuje za mesiac 12 268,80 eur. Ide o nesúlad toho, čo je uvedené na faktúrach a to čo bolo vyplácané otcovi v skutočnosti. Poukazuje na jednotlivé práce, ktoré mal vykonávať za roky 2024, 2025 s tým, že súd prvej inštancie pochybil, keď sa dôsledne nevenoval uplatneniu princípu potenciality príjmu otca, pričom otec síce predložil listiny o výške svojich príjmov, avšak z týchto vyplýva, že jeho príjmy z podnikania sú neprimerane nízke vzhľadom na činnosť, ktorú vykonáva. Otec podľa matky za rok 2024 odpracoval len 35 dní, za rok 2025 len 21 dní, čo nie je skutočné pre vykonávanie prác. Poukazuje, že otec býva v novom, modernom smart rodinnom dome, luxusne vybavenom, používa nové auto O. O. XXXX za 27 000 eur iba na svoje súkromné účely, pričom oficiálne je vedené ako majetok S. s.r.o., pritom patrí otcovi. Matka pritom s maloletými deťmi býva v byte, ktorý patrí jej sestre, je odkázaná na pôžičky od svojich príbuzných, pričom dlhuje už 18 000 eur.

Vyživovaciú povinnosť k maloletým deťom si ona plní čiastočne aj formou osobnej starostlivosti o deti, pričom sa domáha určenia výživného pre maloleté deti z titulu tvorby úspor a žiada, aby odvolací súd na tento fakt prihliadal. Ohľadom zabezpečenia potrieb maloletých detí, konkrétne maloletej M. otec namietal, že uhrádza platby za uskladnenie pupočníckovej krvi maloletej M.. Maloletá M. trpí závažným genetickým ochorením, ktoré zdedila po otcovi, nail-patella syndróm, ktoré jej otec zatajil. Ide o nevyliciteľné systémové ochorenia celého organizmu, ktoré neznamená len absenciu nechťov, ale postihuje kĺbový systém. Zápornými kritériami pre určenie vyživovacej povinnosti sú odôvodnené potreby, schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, pričom právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov je aj zohľadnenie osobnej starostlivosti o dieťa, ako aj kritérium najlepšieho záujmu dieťaťa. Poukázala na cieľ ustanovenia § 62 ods. 5 Zákona o rodine, pričom v čase tohto konania nedisponovala takými informáciami o príjme, o ktorých sa dozvedela v priebehu tohto konania. Na základe uvedených skutočností s poukazom na zákonné ustanovenia žiada, aby odvolací súd pripustil zmenu návrhu v časti, predmetom ktorej je určenie výživného na maloleté deti a matka navrhla, aby súd zaviazal otca prispievať výživným s účinnosťou odo dňa 1.4.2024 pre maloletú M. vo výške 1 300 eur mesačne a pre maloletú N. vo výške 900 eur mesačne.

9. Odvolacie námietky proti výroku III. o určení dlžného výživného súvisia s odvolaním voči určeniu výživného. Odvolacími námietkami proti výroku IV. o úprave styku s maloletými deťmi otec požaduje štandardný styk. Vykonaným dokazovaním v tomto konaní bolo preukázané, že otec jej minimálne neštandardným rodičom a aj jeho starostlivosť o maloleté deti počas styku je minimálne neštandardná. Tieto fakty opodstatňuje záver, že neštandardnému rodičovi by nemala prislúchať štandardná úprava styku. Otec ochorenia maloletých detí neuznáva, neposkytuje jej informácie o zraneniach maloletých detí, ani o zdravotnom stave, o autonehode, o čelnej zrážke s kamiónom počas prevozu M. do P., po ktorej ju odmietal dať vyšetriť a bránil jej v styku s matkou. Otec nedáva deti spať na obed, pričom sú zvyknuté spať, zanedbáva a nedodržia ani hygienu detí, odmieta starať sa o choré deti, pritom sa v konaniach predložila dôkazy, lekárske správy, fotografické zábery, videonahrávky, ktoré súd prvej inštancie neakceptoval. Otec maloletých detí sa pravidelne stretáva takmer dva roky a počas týchto dvoch rokov nevyužíval žiadnu možnosť rozvíjať svoje rodičovské schopnosti a zručnosti s maloletými deťmi. Bezvýsledne dúfala, že kolízny opatrovník objektívne zhodnotí využitie takmer dvojročnej možnosti otca rozvíjať svoje rodičovské schopnosti a možnosti, čo sa nestalo. V tejto súvislosti dáva do pozornosti odvolacieho súdu nesúhlas otca s nástupom maloletej N. do materskej škôlky a nesúhlas otca s nástupom maloletej M. do Základnej školy v E.. Odvolací súd v odôvodnení rozsudku zo dňa 29.5.2025 sp. zn. 19CoP/103/2024 - 255 uviedol svoj právny názor, na ktorý by mal odvolací súd prihliadať. Styk otca s maloletými deťmi prebieha počas dňa, podľa jej vôle nechce dávať viacej detí ako počas dňa. Zdôrazňuje, že dlhodobo pravidelne otcovi navrhuje širší ako súdom určený styk súčasne s obidvoma deťmi bez nočného prespania. Matka ďalej argumentuje tým, že trvá na úprave styku bez nočného spania. Maloletá N. v noci u otca ešte nespala, navrhuje takúto úpravu styku s obidvoma maloletými deťmi - páry týždeň vo štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod., v sobotu od 09.00 hod. do 18.00 hod., v nedeľu od 09.00 hod. do 17.00 od. a nepárny týždeň vo štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že otec prevezme deti v školskom zariadení v dňoch školského vyučovania maloletú M. na Základnej škole N. 1 E. a maloletú N. v Materskej škôlke K. X E. a vráti ich matke v mieste jej bydliska a riadne ich odovzdá a v ostatných dňoch otec maloletých detí ich prevezme v mieste jej bydliska a riadne jej ich odovzdá. Nesúhlasí s tým, aby otec vracal deti o 19.00 hod., vždy mešká s vrátením detí. V odvolaní matka podotýka, že odo dňa 1.9.2025 musí pripravovať deti na nasledujúci deň do školy a otec sa im v tomto smere nebude venovať, lebo neuznáva povinnosť ani pravidlá. Navrhuje, aby v nedeľu odovzdával deti najneskôr do 17.00 hodiny a tie dni, počas ktorých sa má otec celodenne starať predchádzajú dňom školského a predškolského vyučovania. Nesúhlasí s odovzdaním maloletých detí počas pracovných dní o 09.00 hod. pretože jej nebude budúci zamestnávateľ umožňovať odovzdávanie maloletých detí na styk s otcom o 09.00 hod. Navrhuje preto odovzdanie maloletých detí v pracovných dňoch o 07.00 hod. Namietajú takú širokú úpravu styku, pretože otec nikdy nebol s deťmi sám ani jednu hodinu. Poukazuje zároveň na to, že súd prvej inštancie jej znemožnil predĺžený víkend s maloletými deťmi s poukazom na to, že s maloletou M. má plánovaný aspoň raz za čas predĺžený víkend v kúpeľoch. Dohody s otcom nie sú možné, pretože otec zásadne nesúhlasí s tým, čo by maloletým deťom prospelo. Ohľadom styku cez sviatky matka namietajú ako upravil styk počas sviatkov súd prvej inštancie, nakoľko súhlasí len s tým, aby maloleté deti trávili sviatky striedavo s ňou a s otcom, avšak bez nočného prespávania. Ohľadom styku cez prázdniny namietajú ako upravil styk súd prvej inštancie počas prázdnin. Súhlasí s tým, aby maloleté deti trávili prázdniny striedavo s ňou a s otcom, avšak bez nočného prespávania u otca.

10. Navrhuje predĺžený víkend s maloletými deťmi podľa článku 41 písm. a) Ústavy SR, zaručuje sa osobitná ochrana detí a mladistvých, pričom záujem a v prospech maloletých detí má byť v každom konaní jednoznačne prioritou. Poukazuje na určité nepresnosti v písomnom vyhotovení rozsudku, navrhla zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch tak, že:

mení rozsudok súdu prvej inštancie k v napadnutých výrokoch tak, že:

II. otec je povinný prispievať na výživu mal. M. sumou 1 300,- eur mesačne a na výživu mal. N. sumou 900,- eur mesačne, ktoré bude poukazovať k rukám matky, vždy do 15-tého dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 1.4.2024 opakovane do budúcnosti,

III. dlžné výživné za obdobie od 1.4.2024 pre mal. M. a pre mal. N. je otec povinný splatiť v lehote 60 dní od vykonateľnosti tohto rozsudku,

IV. upravuje styk otca s mal. M. a mal. N. tak, že

otec je oprávnený stretávať sa s mal. M. a mal. N. počas bežného roka

v párne týždeň vo štvrtok od 15,00 hod. do 18,00 hod., v sobotu od 9,00 hod. do 18,00 hod., v nedeľu od 9,00 hod. do 17,00 hod. a v nepárny týždeň vo štvrtok od 15,00 hod. do 18,00 hod.

pčas sviatkov

pčas Vianočných sviatkov :

každý párne rok 24.12. od 9.00 hod. do 18.00 hod. a 1.1. od 9,00 hod. do 18,00 hod.

každý nepárny rok 25.12. od 9.00 hod. 18,00 a 31.12. od 9,00 hod. do 18,00 hod.

pčas Veľkonočných sviatkov :

každý párne rok Veľkonočnú nedeľu od 9.00 hod. do 18,00 hod.

každý nepárny rok Veľkonočný pondelok od 9,00 hod. do 18,00 hod.,

pčas prázdnin

pčas jarných prázdnin

prvú sobotu jarných prázdnin od 9,00 hod. do 18,00 hod.

prvú nedeľu jarných prázdnin od 9,00 hod. do 18,00 hod.

štvrtok pčas jarných prázdnin od 7,00 hod. do 18,00 hod.

piatok pčas jarných prázdnin od 7,00 hod. do 18,00 hod.

pčas letných prázdnin tak, ako pčas bežného roka,

s tým, že otec je povinný v dňoch školského vyučovania prevziať mal. M. v ZŠ N. 1, E. a mal. N. v MŠ K. XX, E. a vrátiť ich v mieste bydliska matky v určený deň a čas a v mieste bydliska matky v určený deň a čas ich matke riadne odovzdať,

v ostatných dňoch prevziať mal. deti v mieste bydliska matky v určený deň a čas a v mieste bydliska matky v určený deň a čas ich matke riadne odovzdať,

matka je povinná mal. deti na styk s otcom riadne pripraviť.

VII. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

11. K odvolaniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník, a to písomným stanoviskom zo dňa 27.8.2025, pričom argumentuje tým, že rodina už je od marca 2024 v opatere Sociálnej ochrany detí a sociálnej kurately v E.. Kolízny opatrovník si plne uvedomuje, že záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho, najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloletého dieťaťa bez pochybností nezastupiteľné postavenie. Podľa kolízneho opatrovníka rodičia čím skôr si uvedomia a začnú ako rodičia v najlepšom záujme svojich maloletých detí spolupracovať, tým skôr zbavia svoje maloleté deti atmosféry neistoty, nepohody, stresu a konfliktu, lojality, ktorý je pre ne nesmierne zaťažujúci. Výhrady matky, nepodávanie liekov, zanedbanie cvičenia nepovažuje kolízny opatrovník nebagatelizuje, ale ani ich nepovyšuje na základné kritérium kvality starostlivosti a času stráveného s druhým rodičom. Podľa kolízneho opatrovníka právo maloletého dieťaťa na budovanie a rozvíjanie vzťahu s oboma rodičmi, rovnako ako aj právo maloletého dieťaťa na pravidelný, rovnocenný, rovnoprávny osobný styk s oboma rodičmi týmto nesmie byť narušené. Namiesto toho, aby rodičia spochybňovali či je prezentovaný postoj kolízneho opatrovníka alebo rozhodnutie súdu v najlepšom záujme maloletých detí, mali by v prvom rade pochopiť, čo slovné spojenie najlepším záujmom maloletého

dieťaťa v skutočnosti znamená a uvedomiť si, že to nie je iba fráza. Orgán Sociálnej ochrany detí a sociálnej kurately v E. vo funkcii kolízneho opatrovníka ku všetkým bodom rozhodnutia Okresného súdu Prešov zotrúva na svojich doterajších písomných a ústnych vyjadreniach. Považuje však za nevyhnutné zaoberať sa časťami odvolania matky o úprave styku odvolacími námietkami týkajúcich sa času navrátenia maloletých detí matke, ktorý bol stanovený na devätnásť hodín a ktorý aj kolízny opatrovník považuje za pomerne neskorý a v časti odvolania matky k určenej výške vyživovacej povinnosti všetkými podrobnými zisteniami a poznatkami matky, ktorá s otcom maloletých detí zdieľala spoločnú domácnosť, mala prehľad o jeho pracovných návykoch a spolu s deťmi sa podieľala na nadpriemernej životnej úrovni, ktorú im otec maloletých detí svojou prácou dokázal zabezpečiť.

Takisto kolízny opatrovník sa vyjadril písomným stanoviskom zo dňa 5.9.2025 k odvolaniu otca. Argumentoval prakticky tým istým dôrazom, ako pri vyjadrení k odvolaniu matky, pričom súhlasí so záverom znalkyne S.. X. X., že rodičovské kompetencie na strane matky sú oveľa vyššie. Pritom svoje stanovisko účastníkov konania odôvodnil a vysvetlil na pojednávaní konanom dňa 8.7.2025. Kolízny opatrovník vo funkcii kolízneho opatrovníka maloletých detí považuje rozhodnutie okresného súdu z 8.7.2025 vo výroku I. za vecne správne a vydané v súlade so zákonom. Rozhodnutia súdu o osobnej starostlivosti o maloleté deti by nemalo slúžiť žiadnym iným záujmom, nemalo by byť trestom pre matku za to, že ich odvieďa zo spoločného bydliska rodiny bez súhlasu otca, aj keď kolízny opatrovník takéto konanie rodičov vo všeobecnosti neschvaľuje a v žiadnom prípade by ani pre jedného z rodičov nemalo byť výhrou. V ostatných napadnutých výrokoch rozsudku opätovne poukazuje na svoje vyjadrenie z 27.8.2025, ktorým reagoval na odvolanie matky.

12. Vyjadrenie vo veci zaslal právny zástupca otca zo dňa 8.9.2025, ktorý zároveň označil ako doplnenie odvolania o nové skutočnosti. Otec k odvolaniu matky uviedol, že namietal, že matka opustila spoločnú domácnosť a neoprávnene premiestnila maloleté deti z P. do E. a taktiež matka znemožňuje otcovi osobný a telefonický kontakt s maloletými deťmi, podáva nepravdivé trestné oznámenia pre sexuálne zneužívanie maloletého dieťaťa a napadnutie matky. Z vykonaného dokazovania podľa právneho zástupcu otca pritom vyplynulo nevhodné konanie matky, ktoré bolo postupné a cielené na úplné zničenie otca. Prv išlo o marenie styku s maloletými deťmi, negatívne ovplyvňovanie maloletých detí proti otcovi, neskôr podávanie nepravdivých trestných oznámení proti otcovi. Matka opakovane obviňuje otca z trestnej činnosti aj z toho, že ju týra, napáda. Podobne v odvolaní zo 14.8.2025 vo veci manželského výživného uviedla, že znášala jeho tyranie, nebola schopná opustiť ho skôr a nádejala sa, že odporca bude opäť ten muž, ktorého poznala. Domnieva sa, že jej situáciu nedokáže pochopiť ten kto nebol týraný, šikanovaný. Otec zvyrazňuje, že z odvolania matky je zrejme, že otca obviňuje z ďalšieho trestného činu, a to zo zločinu týrania .

Poukázal pritom na podanie zo 7.11.2024 na Okresný úrad E. Odbor vnútornej správy v priestupkovej veci oznamovateľa O. Y. proti G. P.. Ako súčasť samotného vyjadrenia k odvolaniu dokladá kópiu rozhodnutia o zastavení konania pre priestupok podľa § 76 ods. 1 písm. a) Zákona o priestupkoch z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná sa nestal, a to rozhodnutie Okresného úradu E. z 28.8.2025, pričom je priložená kópia celého rozhodnutia.

Aj z uvedeného rozhodnutia je zrejme, že obvinenia otca zo strany matky sú nepravdivé.

13. Čo sa týka výšky výživného na maloleté deti , matka namieta nízku sumu, ktorú určil súd prvej inštancie, kde na základe svojich vlastných subjektívnych a krajne nereálnych prepočtov pripisuje odporcovi príjem v sume 12 000 eur mesačne. Matka namieta, že otec nepredložil knihu registračnej pokladnice, že prevádzkuje reštauráciu a nevyužíva elektronickú registračnú pokladnicu. Pritom otec predložil všetky podklady pre určenie jeho príjmu, ako sú daňové priznania, peňažné denníky, účtovnej závierky, faktúry, zoznam majetku atď. Súd prvej inštancie a ani matka zjavne nepochopili obsah a význam peňažného denníka. Pritom je zrejme, že otec v auguste 2023 previedol sumu 20 000 eur na účet svojho otca, pričom aj súdu prvej inštancie uviedol, že to bola splátka za kúpu pozemku, na ktorom je postavený dom. Matka zmätočne uvádza tvrdenia o akejsi nešpecifikovanej pôžičke, avšak otec jasne zdokladoval, že od roku 2017 dlží svojmu otcovi finančné prostriedky v sume 50 000 eur z titulu kúpnej zmluvy zo dňa 24.4.2017 za pozemok, na ktorom je postavený rodinný dom. Ďalej poukazuje na to, že všetky tvrdenia zo strany matky maloletých detí v odvolaní sú nepravdivé. Dôvodí uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/101/2015 zo dňa 9.12.2015 a namieta, že matka cez bežné výživné si vlastne uspokojuje svoje vlastné potreby, ako aj potreby iných ľudí. Otec dáva do pozornosti opätovne rozsudky Krajského súdu v Trnave 10CoP/15/2016 z 30.6.2016, ako aj Krajského súdu v Trenčíne 4CoP/120/2012 z 20.12.2012 a Krajského súdu v Košiciach 8CoP/129/2022 z 9.1.2023, ktoré použil ako

dôkaz aj vo svojom odvolaní, ako aj uznesenie Krajského súdu v Prešove 24CoP/46/2021 - 846 zo dňa 14.12.2021, ktoré však nemá súvis s predmetným konaním.

14. Otec poukazuje na závery rozhodnutí Krajského súdu v Prešove, ako aj iných rozhodnutí, pričom argumentuje tým, že je neprípustné v právnom štáte, kde by mala existovať jednotná rozhodovacia prax, kde nevznikajú neodôvodnené rozdiely, aby otec pri príjme do tisíc eur mesačne uhradza výživné vo výške 650 eur mesačne, ako to určil súd prvej inštancie a už vôbec nie matkou navrhované výživné v sume 2200 eur, pričom poukazuje na iného otca, ktorý pri príjme 6500 eur mesačne uhradza výživné vo výške 500 eur.

Matka dokonca v odvolaní namieta aj to, že úzky rozsah styku vymedzený napadnutým rozsudkom je príliš široký a žiada, aby odvolací súd ešte obmedzil aj tento styk otca s maloletými deťmi. Osobu otca a jeho starostlivosť o maloleté deti vyhodnotil Krajský súd v Prešove v uznesení sp. zn. 19CoP/105/2024 zo dňa 17.12.2024, konkrétne bod 28 tohto uznesenia.

15. Z vyjadrenia právneho zástupcu otca k vyjadreniu matky zo dňa 16.9.2025, a to písomným stanoviskom zo dňa 14.10.2025 vyplýva, že obsahuje ďalšie obviňovanie otca z týrania, čo je opäť potrebné zohľadniť pri posúdení nedostatočnej rodičovskej spôsobilosti matky. Matka sa sťažuje na to, že aj po 21.7.2025 je nezamestnaná, snaží sa pripísať to na ťarchu otca, pričom otec uvádza, že nájdenie si zamestnania je závislé len od aktivity a schopností samotnej matky. Pokiaľ ide o platenie manželského výživného, ako aj výživného na maloleté deti, otec oznámil matke, že jeho príjem a finančná situácia mu neumožňuje uhrádzať sumy určené súdom prvej inštancie a že v dôsledku toho podal proti nezákonným rozhodnutiam odvolania. Otec predkladá oznámenie k výzve matky, ktorým požiadal matku na vyčkanie rozhodnutia odvolacieho súdu.

Matka na otca podala návrh na vykonanie exekúcie, ktorým sa vyhrážala, pričom otcovi už bolo doručené prvé upovedomenie o začatí exekúcie od exekútora Z.. I. z 22.9.2025. Proti uvedenému rozhodnutiu podal otec 12.9.2025 odvolanie, ktoré zdôvodnil ako uviedol v písomnom stanovisku k odvolaniu a poukázal pritom na rozhodovanie o rodičoch v podstatných záležitostiach maloletého dieťaťa, ako aj na príslušné ustanovenia Školského zákona, ktorý cituje vzhľadom k tomu, že odmietol dať súhlas na začiatok návštevy základnej školy u maloletej M. a predškolského zariadenia u maloletej N.. Žiada, aby napadnuté rozhodnutie bolo bezodkladne zrušené. K vozeniu maloletých detí uvádza, že so zreteľom na neoprávnené premiestnenie maloletých detí z P. do E. je nútený vykonávať prepravu v trvaní priemerne jeden a pol hodiny a nevie predvídať, aké zápchy budú na cestách. V tomto smere vyznievajú námietky matky úplne nelogicky a bez akéhokoľvek zmyslu. Popiera tvrdenia matky o vyhrázaní sa maloleté M., k učeniu maloletou M. a robeniu úloh uvádza, že vychádza z informácií, ktoré má od matky a maloletej M., pričom zošit jej nepočmáral ani jej nezakazuje robiť úlohy. Maloletá M. otcovi povedala, že matka má zablokovaný telefón, že mu nemôže zavolať v iný čas. Jeden čas si otec spoločne s maloletými deťmi maľoval a popri tom sa rozprávali, ale toto matka zakázala v snahe maloletých detí dostať od telefónu. Nastáva aj taký problém, že keď ich otec už dostane blízko k telefónu tak, maloleté deti sa začnú naťahovať, lebo ho vidí len jedna dcéra a druhá ho nevidí, čo končí bitkou medzi maloletými deťmi. Treba zdôrazniť, že matka si vyberá len tie časti znaleckého posudku S.. X., ktoré jej vyhovujú. Zároveň v súvislosti s podaným vyjadrením zaslal aj správy z komunikácie s matkou, aj upovedomenie o začatí exekúcie súdnym exekútorom Z.. I. voči nemu ako neplatí čo výživného.

16. Písomným stanoviskom zo dňa 17.10.2025 podáva matka maloletých detí vyjadrenie k vyjadreniu otca zo dňa 14.10.2025. Ako týraná žena vylučuje z jej strany nepravdivé obviňovanie otca a trvá na tom v celom rozsahu. Otec nesúhlasil s nástupom maloletej N. do materskej škôlky ani maloletej M. do na základnú školu. Právna zástupkyňa Z.. E. ju informovala, že S.. Y. jej oznámil, že otec nebude platiť výživné na maloleté deti v aktuálnej výške. Otca vyše dvoch rokov nezaujímalo ako ona má počas rodičovskej dovolenky vystačiť s 200 eurami na výživné. Otcovi sa nevyhrážala exekúciou ako tvrdí, len ho upozornila na následky nerešpektovania vykonateľného súdneho rozhodnutia. U otca, ktorý rozhodol, že nebude platiť výživné vo výške určenej súdom, je exekúcia dôsledkom jeho postoja. Zároveň poukazovala na to, v akom rozsahu je momentálne stanovisko maloletej M., čo sa týka návštev základnej školy a maloletej N. čo sa týka predškolského zariadenia. Čo sa týka otcovej námietky nedodržiavania času preberania a odovzdania maloletých detí, otec je povinný dodržiavať čas prevzatia a odovzdania maloletých detí určený súdom. Otec pravidelne mešká s prevzatím maloletých detí, ako aj s odovzdaním a mešká aj so začatím 30-minútového videohovoru aj desať minút. Otcovi je všetko dovolené, pre neho neplatia pravidlá ani elementárna slušnosť, ani súdne rozhodnutia ani zákony. Vonkoncom nenaruša citovú väzbu maloletej M. a otca, avšak uvedené nerešpektovanie tak školy,

ako aj platenia výživného a ostatných vecí narúša samotné fungovanie aj videohovorov aj stretnutí s maloletými deťmi. K námietkam otca ohľadom jeho kontaktu s maloletými deťmi formou videohovorov, zákaz manipulácie s mobilom, aj to, že nemôžu maloleté deti volať ako chceli, telefón je počas videohovoru položený na stole, takže smeruje mimo maloletých detí, to sú všetko len výmysly otca. Jej snaha s otcom je komentovaná, napr. „vypadni, nechaj nás samých, choď preč, nezacláňaj, dievčatá viete o tom, že súd zakázal mamke pri videohovore, aby bola pri vás“, proste sú to vyjadrenia otca nemiestne pri samotnom videohovore detí s ním. Je evidentné, že otec ju obviňuje z toho, že nevie adekvátne komunikovať s maloletými deťmi a nevie ich dostatočne zaujať. To je všetko dôsledok otcovej rodičovskej neschopnosti.

17. Ohľadom námietky otca týkajúcej sa na podanie trestného oznámenia podotýka, že je zvláštne, že otec sa od začiatku cíti byť stotožnený s neznámym páchatelom. Ohľadom znaleckého posudku S.. X. si vyberá podstatné časti, ktoré sa týkajú maloletých detí a jej. K zmene na strane maloletých detí spočívajúce v tom, že odo dňa 1.9.2025 maloletá N. navštevujú materskú škôlku a maloletá od M. základnú školu je potrebné, aby boli uvedené zmeny čím skôr zrealizované. Odkedy maloletá M. dostáva domáce úlohy zo školy, strávila štyri víkendy s otcom, ktorý ju trikrát nepripravil na pondelkové vyučovanie. V zmysle vyjadrenia kolízneho opatrovníka by bolo v podstate maloletá M. kvôli tomu potrestaná, že otec ju za dva víkendové dni strávené s ním nedokázal pripraviť na pondelkové vyučovanie. Za zmienku stojí aj to, že upozornila učiteľku maloletej M., že pravdepodobne bude dcérka chodiť každý druhý pondelok nepripravená do školy pre negativistický prístup otca. Do pozornosti dáva nielen záznamov o otcových účtoch, otec nedokumentuje z účtov za posledné dva roky, že zaplatil trovy advokátovi a v súvislosti s poskytovaním právnej pomoci. Zároveň zdôrazňuje, že nerešpektovanie súdnych rozhodnutí otcom je nepochybné, nerešpektuje platenie výživného, nerešpektuje čas prevzatia a odovzdania detí, nerešpektuje výchovné opatrenia, nič.

Súd jej formou výchovného opatrenia nariadil, aby sa naučila komunikovať s otcom. Konštatuje, že z nich dvoch ona jedine rešpektuje rozhodnutia súdu, otec nie. Poznomenáva, že otcovi sa úspešne darí v manipulácii, pretože viac-menej sa všetci zaoberajú tým, čo otec chce, nie tým, čo je v záujme maloletých detí a v ich prospech. Trvá na petite v zmysle jej odvolania.

18. Po predložení veci odvolaciemu súdu matka podaním zo dňa 3.12.2025 predložila doklady o vynaložených nákladoch na potreby maloletých detí, ako aj aktuálne pracovné ponuky pre otca a kópiu jej sťažnosti proti postupu VSÚ z 10.11.2025.

19. Právny zástupca otca písomným podaním zo dňa 2.1.2026 doplnil odvolanie o nové skutočnosti.

20. K podanému doplneniu odvolania sa písomným stanoviskom zo dňa 7.1.2026 vyjadrila matka maloletých detí, ktorého obsahom je kópia rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka K., o priznaní dávky v nezamestnanosti matke maloletých detí od 24.7.2025 na deň vo výške 50,10415 eur, ktorú poberala do novembra 2025.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

21. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd po zistení, že odvolanie bolo podané včas v zmysle ustanovenia § 362 ods. 1 CSP oprávnenými subjektami - účastníkmi konania, v ktorých neprospech bolo hrozné chudnutie vydané s poukazom na ustanovenie § 359 CSP, proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa s poukazom na ustanovenie § 355 ods. 1 CSP po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti s poukazom na ustanovenie § 127 a § 363 CSP a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom s poukazom na § 65 CMP a dôvodmi odvolania s poukazom na ustanovenie § 66 CMP po nariadení odvolacieho pojednávania s poukazom na ustanovenie § 329 ods. 1 CSP z dôvodu potreby doplnenia dokazovania a dospel k záveru, že boli splnené podmienky v zmysle ustanovenia § 161 ods. 1, 2 CSP a pre nedostatok procesných podmienok zrušil rozsudok v časti výroku I., IV. a V. a konanie v tejto časti zastavil. Zároveň v zmysle ustanovenia § 388 CSP zmenil výrok II. a III. s poukazom na doplnenie dokazovania odvolacím súdom a zároveň potvrdil výrok VI. rozsudku súdu prvej inštancie a rozhodol o trovách odvolacieho konania.

22. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť. (ďalej len „procesné podmienky“).

24. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

25. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

26. Odvolací súd zároveň poukazuje na procesnú situáciu, ktorá nastala ohľadom výroku I. a naň naviazaného výroku IV. a V., ktoré sa týkajú zverenia a styku maloletých detí, o ktorom rozhodol súd prvej inštancie, pričom odvolací súd o starostlivosti o maloleté deti môže rozhodovať aj ultra petitem, avšak za nedostatok procesnej podmienky môže považovať aj rozhodnutie, ktoré odvolací súd vníma ako neodstrániteľnú prekážku konania, pre ktorú napadnutý výrok I., IV. a V. rozsudku bolo potrebné postupom zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. a) CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP zrušiť a konanie v tejto časti zastaviť. Pritom odvolacie konanie zastavil odvolací súd podľa § 161 ods. 1, 2 CSP v spojení s ustanovením § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP. Uvedené ustanovenia v konaní napadnuté odvolaním bolo potrebné zastaviť z dôvodu, že ide o zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti jedného z rodičov s poukazom na to, že v konaní o rozvod manželstva, ktorý sa týka sa zverenia maloletých, sa stal týmto pádom v tomto konaní bezpredmetný. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 27P/247/2023 - 853 bolo rozvedené 8.7.2025 a súd upravil výkon rodičovských práv a povinností voči maloletým deťom na čas po rozvode manželstva. Odvolací súd preto poukazuje na to, že zmena ani zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku I., IV. a V. nie je spôsobilé zasiahnuť do postavenia účastníkov konania za obdobie pred rozhodnutím odvolacieho súdu, a preto nadväznosti na uvedené o úprave rodičovských práv a povinností, čo do výkonu osobnej starostlivosti o maloleté deti, bolo na čas po rozvode manželstva rodičov do budúca rozhodnuté následne rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 27P/247/2023, ktorý bol vyhlásený dňa 8.7.2025. Odvolací súd vníma túto skutočnosť ako neodstrániteľnú prekážku konania, pre ktorú napadnutý rozsudok zrušil postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 389 ods. 1 písm. a) CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP v časti výroku I., ako aj výroku IV. a V. a odvolacie konanie v tejto časti zastavil podľa § 161 ods. 1, 2 CSP v spojení s ustanovením § 378 ods. 1 CSP a § 2 ods. 1 CMP.

27. Odvolací súd rozhodoval v ďalšej časti rozsudku o odvolaní tak matky, ako už vyššie konštatoval voči výrokom II., III. a IV., ako aj odvolaní otca proti všetkým výrokom rozsudku súdu prvej inštancie I. až VII.

28. Podľa článku 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

29. Odvolací súd zároveň poukazuje na obsah článku 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), podľa ktorého záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

30. Odvolací súd pri prieskume napadnutého rozsudku vychádzal zo zisteného skutočného stavu súdom prvej inštancie, pričom mal z uvedeného skutočného stavu o preukázané, že rodičia maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti od roku 2023. Zo spoločnej domácnosti sa odsťahovala matka spolu s maloletými deťmi a v súčasnej dobe žije pri svojich rodičoch v meste E..

31. Rozsudkom Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 27P/247/2023-853 dňa 8.7.2025 bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené a došlo súdom prvej inštancie k úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode.

32. Predmetom tohto konania je zverenie maloletých detí do starostlivosti jedného z rodičov, konkrétne matky, ako aj určenie výživného na obe maloleté deti spolu s dlžným výživným za obdobie od podania návrhu od 1.4.2024, kedy si otec svoju povinnosť voči maloletým deťom plnil iba čiastočne. Zároveň bol rozsudkom súdu prvej inštancie upravený styk otca s maloletými deťmi, ako aj jeho stretávanie

sa s maloletými deťmi telefonicky, resp. prostredníctvom video hovoru. Zároveň súd prvej inštancie rozhodoval aj o návrhu otca na určenie bydliska v obci P.

33. Odvolací súd na základe podaných odvolaní tak zo strany matky, ako aj otca maloletých detí v predmetnom konaní mal za povinnosť po tom ako zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., IV. a V. a konanie v tejto časti zastavil, rozhodnúť o určení výživného na maloleté deti, ktoré bolo určené výrokom rozsudku súdu prvej inštancie II. a III., teda určenia bežného výživného, ako aj dlžného výživného za obdobie od podania návrhu zo strany matky od 1.4.2024 do budúca (resp. do právoplatnosti rozsudku o rozvoze manželstva).

34. Odvolací súd na základe zisteného skutočného stavu mal za preukázané z viacerých vyjadrení matky, ako aj kolízneho opatrovníka a právnej zástupkyne matky výdaje na maloleté deti M. a N. za obdobie, odkedy sa matka odsťahovala zo spoločnej domácnosti, t. j. od 21.9.2023. Na základe predložených preukázaných výdajov na maloleté deti odvolací súd následne preskúmal tú časť rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorá sa týkala stanovenia bežného výživného na obe maloleté deti M. a N.. Pri prieskume odvolací súd vychádzal z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie, pričom argumentuje tým, že súdom prvej inštancie boli podrobne zistené odôvodnené potreby maloletých detí pre potreby určenia vyživovacej povinnosti, pričom odvolací súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku s poukazom na body 70. až 87. rozsudku súdu prvej inštancie. K majetkovým pomerom matky bolo potrebné poukázať na to, že v súčasnej dobe sa matka po materskej dovolenke, ako aj rodičovskom príspevku, pričom jej príjem je vo výške dávky v nezamestnanosti od 24.7.2025 vo výške 50,10145 eur/deň po dobu šesť mesiacov.

Na pojednávaní odvolacieho súdu uviedla, že je od 1.12.2025 zamestnaná s príjmom 969 eur mesačne.

35. Avšak sa týka príjmov na strane otca, s poukazom na to, že pracuje ako živnostník, podniká v elektroinštalačných prácach, servisovaní plynových kotlov, pričom, ako aj uviedol súd prvej inštancie v podnikaní sa mu darí, aj napriek predloženým dokladom týkajúcich sa príjmov na strane otca, nebolo možné zo strany súdu prvej inštancie určiť jeho priemerný čistý mesačný príjem. Nakoľko často dochádza k prevodom finančných prostriedkov z podnikateľského účtu na súkromný účet a rozdiely boli aj v peňažných denníkoch za roky 2023, 2024 nebolo možné určiť výšku príjmu otca. Zároveň súd prvej inštancie zdôraznil aj o to, že rovnaký výrazný úbytok finančných prostriedkov bolo u otca možné vidieť aj z výpisov z jeho účtov za roky 2024. Z podnikateľského účtu z roku 2025 vyplýva, že otec si na osobný účet zasiela finančné prostriedky, pričom, ak súd vzal do úvahy súčet celkových kreditných obrátov za jednotlivé mesiace roku 2025 a súčet debetných položiek, ktoré si otec zaslal z podnikateľského účtu na súkromný účet, predstavuje celková finančná čiastka okolo 2 000 eur. Podľa výpisov z účtu môže byť tento príjem oveľa vyšší a z konštatovania súdu prvej inštancie vyplýva, že tento príjem je nepravdepodobný.

Súd prvej inštancie pri ustálení príjmu síce vychádzal z ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine, avšak uvedený príjem hodnoverným spôsobom nevyššil a z dôvodu, že otec si podľa odvolacieho súdu svoju povinnosť dostatočným spôsobom nespínil a nepredložil súdu prvej inštancie všetky doklady preukazujúce jeho príjem, má odvolací súd za to, že bolo potrebné postup súdu prvej inštancie zmeniť čo sa týka posúdenia obsahu ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine a tento stanoviť tak, ako konkrétne stanovuje ustanovenie § 63 ods. 1 Zákona o rodine.

36. Odvolací súd na základe podaného odvolania matky preskúmal výrok napadnutého rozsudku čo sa týka stanovenia bežného výživného na obe maloleté deti, ako aj dlžného výživného, pričom vychádzal aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj z konania, ktoré mu predchádzalo a dospel jednoznačne k záveru, že potrebné výroky II. a III. zmeniť, nakoľko použitie právnej domnienky podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine sa viaže na prípady, kedy rodič zo špekulatívnych dôvodov vôbec nepredložil podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov, resp. ich súdu nesprístupnil, ako aj v prípade, ak sú pochybnosti o tom, že výška zdanených príjmov nezodpovedá výške reálnych príjmov, pričom v celom rozsahu poukazuje odvolací súd na uznesenie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/107/2022 zo dňa 29.9.2022. Predmetné uznesenie sa bezpochyby zaoberá uvedeným prípadom rovnakého typu, kedy otec maloletých detí nepreukázal svoje príjmy jednoznačne na základe dokladov, ktoré boli vyžiadané súdom prvej inštancie.

37. Odvolací súd ďalej argumentuje tým, že otec maloletých detí je samostatne zárobkovo činnou osobou, pričom vykonáva funkciu živnostníka, podniká v elektroinštalačných prácach, v servisovaní

plynových kotlov, pričom v danom podnikaní sa mu darí, čo vyplýva najmä z predložených peňažných denníkov, ako aj predložených faktúr a výpisov z jeho účtov. Z vyjadrení manželky, ktorá s ním žila v jednej domácnosti a bola súčasťou jednak jeho pracovnej činnosti, ako aj súčasťou rodiny, v ktorej otec maloletých detí spolu s matkou maloletých detí žil niekoľko rokov sa bezpochyby odvolaciemu súdu javí jej vyjadrenie ako reálne a pravdivé, pričom aj odvolací súd má za to, že otec maloletých detí dostatočným spôsobom nepreukázal svoje príjmy a predložil v konaní len čiastočné doklady, a to faktúry, peňažné denníky, pričom z uvedených účtovných dokladov bezpochyby vyplýva, že jeho podnikaniu sa darí a že tieto príjmy nie sú v takom rozsahu, ako uvádzal v konaní pred súdom prvej inštancie. Preto odvolací súd vzal v úvahu bezpochyby 20-násobok sumy životného minima, ktorý tvorí za rok 2024 do roku 2025 suma 5 479,80 eur, a to od 1.4.2024 do 30.6.2025 a následne od 1.7.2025 do 23.8.2025 ide o sumu 5 682,60 eur. Z uvedených súm vychádzal pri stanovení výživného odvolací súd, pričom argumentoval jednoznačne obsahom ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine.

38. Odvolací súd dôvodí aj tou skutočnosťou, že okrem príjmov na strane otca je súd povinný zisťovať aj jeho celkový majetok a jeho životnú úroveň na riadne určenie výživného vo vzťahu k maloletým deťom, ktoré majú právo podieľať sa na životnej úrovni každého z rodičov. Otec v konaní uvádzal, že vykonával práce na základe faktúr, resp. vo veľkom rozsahu len na základe hotovosti. Čo sa týka jeho priemerného čistého mesačného príjmu, ako uvádzal, podľa jeho údajov dosahoval výšku 800 až 900 eur mesačne, čo ani z predložených účtovných dokladov, t.j. deň peňažného denníka, faktúr nebolo potvrdené, nakoľko za rok 2023 mu boli vyplatené za 12 mesiacov finančné prostriedky vo výške 29 060 eur, čo predstavuje mesačný príjem 2 421,66 eur. Avšak v roku 2024 to už bolo 1082,25 eur, pričom tento príjem sa postupom rokov znižoval a na základe vyjadrení otca maloletých detí tento príjem podľa neho bol okolo 750 eur mesačne, čo sa odvolaciemu súdu vonkoncom zdá ako príjem značne ponížený a v rozpore s tým, čo mohol a dosahoval otec maloletých detí ako príjem živnostníka za predmetné roky 2023 až 2025 a čo podľa odvolacieho súdu aj dosahoval.

Matka vo svojom odvolaní zo dňa 14.8.2025, ale aj vo svojich ďalších vyjadreniach presne poukázala na obsah prác, faktúr za roky 2023, 2024 a 2025, kedy výška príjmov otca dosahovala aj 20 000 eur mesačne, pričom dôvodila poukazom na konkrétne faktúry s presným vyčíslením finančných súm.

39. Otec v konaní pred súdom prvej inštancie taktiež neobjasnil súdu prvej inštancie ani samotnú pôžičku od jeho otca na zakúpenie pozemku, na ktorom je postavený rodinný dom, ani finančné prostriedky na samotnú výstavbu rodinného domu, na ktorú nepoužil otec maloletých detí žiadny úver. Z uvedených skutočností mal odvolací súd dôvod neveriť jeho vyjadreniam o tom, že jeho príjem je 900 eur mesačne. Logicky uvedené tvrdenia nemajú opodstatnenie.

40. Civilný mimosporový poriadok ukladá súdu veľmi striktné zistiť skutočný stav vecí, pričom dôležitá je aj aktivita oprávneného rodiča pri zisťovaní majetkových pomerov povinného rodiča. Matka maloletých detí už počas konania poukazovala na vysokú životnú úroveň počas spoluzitia s manželom a argumentovala tým, že bola svedkom toho, že manžel zarábala a ovela vyššie finančné sumy ako tvrdí počas rozvodového konania, resp. pri úprave práv a povinností voči maloletým deťom v tomto konaní. Je potrebné podotknúť, že manželka nežijú v spoločnej domácnosti od 21.9.2023. Dovtedy však matka spolu s otcom maloletých detí zdieľali spoločnú domácnosť, bola súčasťou rodiny, a teda aj súčasťou jeho podnikateľskej činnosti ako živnostníka. Je potrebné podotknúť, že v súčasnej dobe po tom ako bolo manželstvo 8.7.2025 rozvedené, nie je ešte zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, a teda je dôvodné predpokladať, že o skutočných príjmov a majetkových pomeroch manžela nemá v súčasnej dobe matka maloletých detí bezprostredné vedomosti.

41. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že súd prvej inštancie v konaní postupoval v súlade s vyšetrovacou zásadou, ktorá sa uplatňuje v civilných mimosporových konaniach, ktorá spolu s princípom oficiality a materiálneho vedenia konania má viesť k rozhodnutiu, ktoré je čo najbližšie k skutočným hmotnoprávnym pomeroch účastníkov konania. Táto vyšetrovacia zásada neguje aktivitu účastníkov konania, ktorí majú povinnosť k súčinnosti a povinnosť úplného a pravdivého opísania rozhodujúcich skutočností relevantných pre meritórne rozhodnutie vo veci. Zároveň odvolací súd poukazuje aj na to, že je úzko prepojené s ustanovením § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Súd prvej inštancie

počas z celého konania riadne vyzýval otca na predloženie dokladov preukazujúcich jeho príjem, pričom presne uviedol, ktoré doklady považuje za potrebné, aby otec súdu predložil, pričom pri vypočutí otca kládol otcovi otázky, ktoré považoval za potrebné a vyzýval otca, aby predložil všetky účtovné doklady. Argumentácia otca, že predložil všetky peňažné denníky za rok 2023 a 2024 však ani odvolaciemu súdu nepostačuje, nakoľko jednoznačne z vyjadrení matky maloletých detí vyplýva, že svoju prácu živnostníka vykonával za odplatu v hotovosti, tzn., že v peňažných denníkoch sa neodzrkadlili všetky príjmy, ktoré by mohol súd prvej inštancie brať v úvahu a ktoré by vyhodnotil ako príjem otca maloletých detí za predmetné sporné obdobie rokov 2023, 2024, 2025. Odvolací súd má za to, že otec si svoje príjmy účelovo znižoval, aby nadobudol všeobecne dojem, že jeho príjem je nižší ako v skutočnosti.

42. Otec ani do rozhodnutia odvolacieho súdu nepredložil účtovné doklady preukazujúce jeho skutočné príjmové a majetkové pomery, pričom odvolací súd sa plne stotožňuje s postupom súdu prvej inštancie, ktorý vzhľadom k tomu, že otec nepreukázal jednoznačne obsah a rozsah svojich príjmov, vychádzal pri ustálení príjmu z peňažných denníkov, avšak dostatočným spôsobom nevyhodnotil vyjadrenia matky maloletých detí, ktorá argumentovala tým, že príjem otca za obdobie 2023 až 2024 bol oveľa vyšší ako deklaruje sám otec na pojednávaniach, resp. na základe predložených dokladov.

43. Odvolací súd preto z uvedeného dôvodu pre určenie vyživovacej povinnosti na maloleté deti vychádzal jednoznačne pri ustálení príjmu otca z 20-násobku sumy životného minima, pričom argumentoval, že uvedená suma za obdobie odkedy bol podaný návrh zo strany matky od 1.4.2024 do 30.6.2025 predstavoval sumu 5 479,80 eur a za obdobie od 01.7.2025 do 23.8.2025, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok súdu prvej inštancie o rozvoze, rozhodoval odvolací súd o odvolaní voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie predstavoval sumu 5 682,60 eur. Z uvedenej výšky 20-násobku sumy životného minima pre účely určenia výživného na maloleté deti odvolací súd bezpochyby vychádzal a z uvedenej sumy stanovil následne aj bežné výživné od 1.4.2024 do času rozhodnutia odvolacieho súdu, pričom podľa § 62 ods. 2 zákona číslo 36/2005 Z.z. o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Z uvedeného vychádzal odvolací súd aj pri určení dlžného výživného.

44. V metodike pre výpočet výživného rodičov k deťom tzv. tabuľkové výživné uverejnenej na <https://www.justice.gov.sk/agenda-ministerstva/rodinnopravna-agenda/> sa uvádza: Základným kritériom pre určenie výšky výživného sú na strane oprávneného dieťaťa jeho odôvodnené potreby. Možnosť uspokojovania potrieb dieťaťa je všeobecne závislá od objektivizovanej životnej úrovne rodičov. Čím vyššia je životná úroveň povinného rodiča, tým širšie možno interpretovať pojem odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa. Inak povedané, odôvodnené potreby majú byť tiež odrazom životnej úrovne. Pojem životná úroveň však nie je pojmom právnym, ale ide o kategóriu ekonomickú a sociologickú, ktorú možno zdefinovať ako určitý stupeň uspokojovania životných potrieb subjektu, pričom tieto potreby chápeme širšie ako len základné potreby. Patria tam všetky potreby, ktoré sa človek ako sociálna bytosť snaží uspokojiť. (in DUFALOVÁ, L.: Kritériá pre určenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, In: Zborník z medzinárodnej vedeckej konferencie Bratislavské právnické fórum 2018, str. 49-50). Každé dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Porovnanie životnej úrovne rodiča a dieťaťa je založené na porovnaní dostupnosti uspokojovania potrieb rodiča a potrieb dieťaťa pri danej finančnej dispozícii. O rovnakú životnú úroveň potom pôjde, ak budú potreby rodiča a potreby dieťaťa dostupné rovnakou mierou. Ani tu sa však nedá uvažovať exaktne ale skôr v kategóriách ako je núdza, skromné pomery, nižší alebo stredný štandard, nadštandard, či luxus. (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, spis. zn. 17CoP 85/2015 zo dňa 10.02.2016). Potreby dieťaťa sú zásadne ovplyvňované všeobecne jeho vekom, stabilizáciou. Pri zohľadňovaní odôvodnených potrieb je nutné prihliadať aj na výchovnú úlohu výživného a nie je možné ho len limitovať na ekonomickú kategóriu. Vyššia životná úroveň umožňuje naplňať odôvodnené potreby vo väčšej miere. Dieťa môže študovať na finančne náročnejšej škole alebo sa venovať viacerým voľnočasovým aktivitám, môže mať zdravšiu a pestrejšiu stravu, kvalitnejšie oblečenie. Na druhej strane však z tejto potreby nie je možné predpokladať povinnosť rodičov dopriať deťom bez ďalšieho vyššiu životnú úroveň, akú majú alebo mali oni sami (bez ohľadu na výšku príjmu rodiny). Pri určovaní výšky výživného je potrebné zväžiť aj zmysel a účel výživného. V prípade výnimočne vysokých príjmov povinného rodiča sa nedá postupovať mechanicky podľa pravidla, že životná úroveň rodičov a detí má byť v zásade rovnaká. Nie je možné zabúdať na skutočnosť, že je právom a aj povinnosťou rodičov naučiť dieťa chápať hodnotu peňazí a riadnemu hospodáreniu s nimi. V prípade určenia neprímerane vysokého výživného, ktoré dieťaťu i po dokončení prípravy na povolanie umožní dlhodobý a možno aj trvale bezpracný život, môže byť nie len v rozpore s najlepšimi záujmami dieťaťa,

ale môže tiež porušovať právo rodiča vychovávať svoje dieťa, čo je mu pritom garantované v čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd. (Nález Ústavného súdu ČR, spis zn. IV. ÚS 650/X5 zo dňa 16.12.2015).

45. Určenie vyživovacej povinnosti na maloletú M. a maloletú N. zodpovedá ich odôvodneným potrebám, pričom M. je žiačkou 1. prvého ročníka L. školy N. č. 1 E. od 1.9.2025. Maloletá N. nastúpila do predškolského zariadenia, pričom táto je relatívne zdravá. Odvolací súd zdôraznil, že maloletá M. trpí syndrómom nail - patella, ktorý postihuje viaceré dôležité orgány, pričom navštevuje ambulancie ortopédie, nefrológie, ORL, kardiológie, gastroenterológie, chirurgie, či čelustnej chirurgie. Maloletá N. je vedená na logopédii, kardiológii, imunológii, ORL a gastroenterológii. Uvedené skutočnosti odvolací súd zohľadnil potom čo dostatočným spôsobom preskúmal aj predložené náklady zo strany matky deklarované matkou na maloletú M. vo výške 509 eur a maloletú N. vo výške cca 178 eur a zdôraznil aj tú skutočnosť, že akceptoval argumenty otca, že po maloleté deti M. a N. chodí do E., kde v súčasnej dobe matka maloletých detí spolu s maloletými deťmi žije. Určenie samotnej vyživovacej povinnosti na maloleté dievčatá M. a N. zodpovedá ich potrebám, ktoré boli matkou riadne uvedené, zdokumentované, pričom medzi odôvodnené potreby maloletých detí patria nielen výdavky na stravu, oblečenie, zdravotnú starostlivosť, ale v súčasnej dobe už aj na školské potreby a voľnočasové aktivity maloletej M. a bezpochyby aj potreba bývania. Za nevyhnutné odôvodnené potreby maloletých detí je potrebné predovšetkým považovať aj jednorázové výdavky spojené s ich účasťou na školskom vyučovaní, čo sa týka maloletej M.. Musí byť venovaná pozornosť hlavne pri určovaní vyživovacej povinnosti do budúcnosti čo sa týka školopovinnej M..

Povinnosť prispievať na výživné navyše je potrebné samostatne oddeliť aj pri určovaní vyživovacej povinnosti zo strany povinného rodiča aj ako právo maloletých detí podieľať sa na životnej úrovni oboch rodičov. Ak jeden z rodičov má neporovnateľne vyššiu životnú úroveň, čo bezpochyby je preukázané u otca maloletých detí, určená vyživovacia povinnosť musí zodpovedať aj tomu, aby sa životná úroveň maloletých detí približovala k tejto vyššej životnej úrovni, ktorú dosahuje bezpochyby otec maloletých dievčat.

46. Súd prvej inštancie pri konkrétnom určovaní vyživovacej povinnosti ku každému maloletému dieťaťu vychádzal z príslušných zákonných ustanovení, ktorým je upravená vyživovacia povinnosť k týmto maloletým deťom, avšak podrobne bolo potrebné zistiť všetky odôvodnené potreby a výdavky a stanovenie vyživovacej povinnosti zo strany otca tak, aby plne zodpovedalo skutočne zistenému stavu. Nakoľko súd prvej inštancie nedostatočným spôsobom vyhodnotil predmetný skutkový stav, odvolací súd tento zmenil a rozhodol sám. Z uvedených dôvodov preto aj odvolací súd pri konkrétnom určení vyživovacej povinnosti ku každému maloletému dieťaťu, či už M. alebo N. vychádzal z príslušných zákonných ustanovení Zákona o rodine, ktorými je upravená vyživovacia povinnosť k maloletým deťom, pričom všetky odôvodnené potreby a výdavky na maloleté deti preskúmal na základe predložených vyjadrení a dokladov zo strany matky maloletých detí, ako aj zo strany otca maloletých detí a určení vyživovacej povinnosti zo strany otca plne zodpovedá skutočne zistenému stavu veci na základe vykonaného odvolacieho pojednávania odvolacím súdom.

Odvolací súd zdôrazňuje, že konanie súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu je konaním späť, ktoré vytvára ich organickú jednotu.

47. Na základe vyššie uvedeného preto odvolací súd tak ako uviedol vyššie výrok rozsudku súdu prvej inštancie II. ohľadom bežného výživného, ako aj výrok III. ohľadom dlžného výživného zmenil zmysle v ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku a určil presnú výšku výživného na maloletú M. v sume 600 eur mesačne, ako aj na maloletú N. vo výške 500 eur mesačne od 1.4.2024 do 23.8.2025, t. j. dňa právoplatnosti rozsudku o rozvoze manželstva.

Pri určení uvedeného výživného vychádzal z bezpochyby odôvodnených potrieb maloletých detí, ako aj zo stanoveného 20-násobku životného minima za obdobie rokov 2024 až 2026 u otca ako povinného z platenia výživného.

48. Čo sa týka dlžného výživného, odvolací súd vypočítal rozdiel sumy, ktorú od 1.4.2024 uhradil otec maloletých detí v prospech maloletých M. a N. vo výške 100 eur na každé z detí a vypočítal príslušnú sumu dlžnú na výživnom za obdobie od 1.4.2024 do 23.8.2025 na maloletú M. vo výške 8 460 eur, ako aj dlžné výživné na maloletú N. vo výške 6 791 eur potom, čo započítal odvolací súd platby hradené otcom maloletých detí na M. a N. do 23.8.2025 vo výške po 1 600 eur na každé z detí. Uvedené výživné

určil odvolací súd splatné v zmysle ustanovenia § 232 ods. 3 CSP v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozsudku odvolacieho súdu.

49. Odvolací súd s poukazom na povinnosť súdu aplikovať vyvrátiteľnú právnu domnienku § 63 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorej, ak povinný rodič hodnoverne nepreukáže svoj skutočný príjem, pričom ním uvádzané náklady vysoko prekračujú ním deklarovaný príjem, resp. nepreukáže uvedený príjem dostatočným spôsobom, má súd povinnosť aplikovať v konaní hmotnoprávnu normu, ak sa naplnili predpoklady, ktoré táto norma pre svoju aplikáciu predvída. Podľa názoru odvolacieho súdu otec maloletých detí nepreukázal hodnoverným spôsobom všetky svoje príjmy a poukazyval na skutočnosť, že jeho reálny príjem je niekoľkonásobne nižší ako ten, ktorým disponoval v rámci svojej živnostenskej činnosti, preto rozhodol odvolací súd tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

50. Odvolací súd argumentuje obsahom ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje 20-násobok sumy životného minima. Cieľom citovaného ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine je umožniť súdu zistiť výšku zárobkových možností povinného rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti, pričom z dôvodovej správy k uvedenému ustanoveniu bezpochyby vyplýva, že cieľom tohto ustanovenia je zabezpečiť dieťaťu jeho práva. Predmetné ustanovenie v sebe zahŕňa určité presne zadefinované povinnosti povinného rodiča, a to predovšetkým povinnosť preukázať pred súdom príjmy z inej než závislej činnosti, pričom povinnosť predložiť súdu podklady na zhotovenie svojich majetkových pomerov, tzv. edičná povinnosť, je povinnosť umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie súdu.

51. Odvolací súd opätovne poukazuje na použitie právnej domnienky podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine, ktorá sa viaže najmä na prípady, keď povinný rodič zo špekulatívnych dôvodov vôbec súdu nepredloží podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov, resp. predloží ich len čiastočne, pričom súdu nepreukáže alebo nesprístupní výšku príjmov z inej ako z závislej činnosti. V odvolacom konaní bolo preto potrebné na základe odvolacích námietok zo strany matky maloletých detí, ale aj zo strany otca maloletých detí opätovne posúdiť formulované otázky, či je možné vymedziť i ďalší prípad porušenia povinností povinného rodiča pri deklarovaní jeho príjmov na účely stanovenej výšky vyživovacej povinnosti. Odvolací súd preto argumentuje ďalej poukazom na to, že možno považovať za splnenie zákonnej povinnosti povinného rodiča upravenej v § 63 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine aj spôsob preukázania príjmu, ktorý vzbudzuje pochybnosti. Inými slovami povinný rodič si síce splní edičnú povinnosť sprístupnením daňových priznaní k dani z príjmu za rozhodujúce obdobia, ako tomu bolo čiastočne u otca maloletých detí M. a N., avšak v rámci výsluchu pred prvoinštančným súdom deklaruje oveľa nižšie príjmy než vyplývajú z obsahu predložených daňových priznaní, resp. z jeho skutočného vykonávania živnosti. V takom prípade je podľa názoru odvolacieho súdu nevyhnutné ozrejmiť spôsob nadobudnutia príjmu povinného rodiča a v prípade evidentného rozporu, ako tomu došlo v konaní pred súdom prvej inštancie, kedy na základe výziev prvoinštančného súdu otec maloletých detí predložil čiastočné doklady vo forme peňažných denníkov, faktúr, ako aj príjmov, čo však nedostatočným spôsobom preukázal svoj celkový príjem zo živnostenskej činnosti.

52. Odvolací súd preto argumentuje v závere svojho rozhodnutia poukazom na použitie právnej domnienky podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine, ktorá sa viaže len na prípady, keď rodič zo špekulatívnych dôvodov vôbec nepredložil, resp. čiastočne predložil podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov, resp. ich súdu nepreukázal alebo nesprístupnil ako aj v prípade, ak sú pochybnosti o tom, že výška zdanených príjmov nezodpovedá výške reálnych príjmov. Argumentácia zo strany otca, že svoje príjmy presúval zo svojho podnikateľského účtu na súkromný účet, resp., že musel odplatným spôsobom vrátiť na základe kúpnej zmluvy svojmu otcovi 20 000 eur, ako aj všetky ostatné skutočnosti, ktoré otec maloletých detí uvádzal počas konania pred súdom prvej inštancie, spochybnil odvolací súd v tom kontexte, že prakticky otec v zmysle uvedeného ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine dostatočným spôsobom nepreukázal jednoznačne svoje príjmy a na základe toho preto odvolací súd pristúpil k určaniu základnej sumy, z ktorej vychádzal pri určení výživného, a to z 20-násobku životného minima pre roky 2024 až 2025.

53. Pokiaľ argumentuje otec maloletých detí, že existujú preukázateľné príjmy v takej výške ako deklaroval on vo výške 750 až 900 eur mesačne, uvedená skutočnosť je v rozpore s tvrdením jednak samotnej manželky, ako aj s poukazom na ponuky predložené zo strany manželky ohľadom výkonu živnostenskej práce, v oblasti ktorej pracuje otec maloletých detí, ale predovšetkým zo samotných vyjadrení otca k jednotlivým faktúram jeho pracovnej činnosti. Záverom je potrebné dodať, že pokiaľ matka maloletých detí tvrdí, že otec má oveľa vyššiu životnú úroveň poukazom jednak na majetok, ktorým disponuje, ako aj na vlastníctvo viacerých motorových vozidiel, ktorými disponuje, má možnosť tieto tvrdenia preukázať v ďalšom konaní, keďže aktuálne boli tvrdenia matky v podstate vyhodnotené iba spôsobom, že nejde o prípad rozdielu príjmov a výdavkov na strane manžela, ktoré boli predmetom konania o rozvoze.

Odvolačný súd zdôrazňuje, že otec si musí uvedomiť, že výživné je pre jeho deti, nie pre ich matku.

54. Vychádzajúc z vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že odvolaniu matky čo do navrhovanej výšky výživného nevyhovel návrhu matky, pretože výživné, ktoré žiadala matka vo výške 1300 eur na maloletú M. a 900 eur na maloletú N. je podľa odvolacieho súdu neprimerane vysoké. Výživné zo strany odvolacieho súdu bolo určené na základe Metodiky Ministerstva spravodlivosti pre určenie výživného v zmysle tabuliek, a to vo výške 12 až 14 % z príjmu, ktorý stanovil odvolací súd s poukazom na obsah ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine, a to z 20-násobku životného minima za obdobie rokov 2024 - 2025.

55. Zároveň odvolací súd potvrdil výrok VI. čo sa týka zamietnutia návrhu na určenie bydliska v obci P., nakoľko sa v plnom rozsahu stotožnil s konkretizáciou a odôvodnením súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP.

56. O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

57. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere 3:0 hlasov (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolačný návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).